

VERANDEREN DOE JE ZELF

Hij kwam in december 1988 voor het PRINT-project in dienst van KPC Groep en hield zich de laatste jaren vooral bezig met het Nieuwe Leren.. Aan het eind van dit schooljaar neemt hij afscheid, met omvangrijke toekomstplannen tot ver over zijn 100e jaar in het vooruitzicht. <NN> over toen, nu en later.

Bijna 17 jaar KPC Groep. Waarmee heb je je zoal beziggehouden?

"Ik ben in december 1988 bij KPC Groep begonnen als medewerker van het PRINT-project (Project Invoering Nieuwe Technologieën) voor het beroepsonderwijs. <NN> was daarvan de projectleider en ik werkte samen met enkele collega's. PRINT was een groot en ambitieus project, waarin we probeerden ICT-toepassingen uit bedrijven geschikt te maken voor de scholen. De projecten werden dan ook uitgevoerd met scholen, branches, het CINOP, de LPC, CITO en SLO.

In de daarop volgende jaren heb ik me voornamelijk bezig gehouden met ICT in het voortgezet onderwijs. Voor de afdeling Bouwtechniek van het vbo maakte ik in die tijd een heus software pakket, gericht op het leren kennen (de naam met Nederlandse uitspraak) van timmergereedschappen. Dit was juist in de periode dat grote groepen Marokkaanse en Turkse jongeren met taalachterstand het vbo gingen bevolken. In de jaren 1995 en 1996 heb ik de leiding gehad over de ontwikkeling van een zeer omvangrijk courseware-project over het onderwerp Flexibele Productie Automatisering voor het mbo. Hierna begon de internet-hype die verdere courseware-ontwikkeling frustreerde. Vanaf dat moment heb ik me beziggehouden met Het Nieuwe Leren, waarvan steeds duidelijker werd dat er van nieuw leren eigenlijk geen sprake was, maar dat het een roep was naar de scholen toe om zich fundamenteel te vernieuwen. Hoewel deze roep steeds meer weerklank vindt bij de scholen, is er nog veel verleiding, overtuigingskracht en inspiratie nodig naar hen toe die het allemaal moeten gaan doen op de scholen."

KPC Groep is veel veranderd in al die jaren. Hoe heb je deze ervaren?

"In het algemeen als heel positief. Vooral het elan van veel jonge collega's vind ik fantastisch. Ze staan vaak voor een heel moeilijke taak. Je zult maar met een groep docenten aan de slag moeten die helemaal niet zoveel zin hebben om het anders te gaan doen. Veel van die docenten hebben de leeftijd van hun eigen vader of moeder. Deze collega's verdienen het niet alleen, maar hebben ook keihard de steun van oudere collega's nodig om dit vaak lastige werk te doen. In dit verband heeft de vaderlandse voetbalcompetitie me dit jaar het nodige geleerd. Als ik AZ vergelijk met Ajax, dan ziet een bescheiden voetballer zoals ik dat Ajax soms de briljante spelers heeft en AZ het schitterende team. Binnen dit team hoeft niemand te schitteren (al komt het er vaak wel van), automatisen worden ingeslepen, sterke kanten van spelers worden uitgebuit, zwakten door anderen afgedekt, geen stap te veel, maar wel altijd raak. Wij zouden hiervan nog wel iets kunnen opsteken, denk ik."

Welke ervaringen van de afgelopen jaren blijven je het meest bij?

"Twee dingen. Ten eerste: het verliezen van een eigen kamer heb ik als lastig ervaren. Ik denk dat ik iets mis van de trek- en zwerfdrift van zigeuners. Een beetje wortel kunnen schieten vind ik wel plezierig. Ten tweede: ik heb heel lang gedacht dat mensen met een goed en duidelijk verhaal wel te veranderen zouden zijn. Het verbaast mij dat ik er zo laat achter kwam dat ze het helemaal zelf moeten doen en dan nog alleen wanneer ze door iets sterk geïnspireerd zijn geraakt. Maar .. het kan ook zijn dat dit niet klopt. Constructief kritisch naar elkaar blijven kijken, dat houdt ons scherp!"

Wat ga je missen en wat zeker niet?

"Ik zal vooral mijn collega's missen. De vanzelfsprekendheid waarmee ik ze nu ontmoet verhult waarschijnlijk de vanzelfsprekendheid waarmee ik ze binnenkort niet meer ontmoet. Als die verhulling er niet was, zou ik misschien wel helemaal niet weg willen. Wat ik niet zal missen, is de werkdruk en de spanning dat de dingen die je doet eigenlijk nooit af zijn en nooit echt helemaal goed. Dat is een verschil met bijvoorbeeld een computerprogramma maken en in het algemeen een stuk techniek realiseren. Je kunt dan echt op iets terugkijken; het stáát er."

De toekomst: hoe ziet die er voor jou uit?

"Mijn toekomstplannen zijn niet heel specifiek, maar wel heel omvangrijk. Ik wil nog zoveel dat ik daarvoor ver over de 100 jaar zal moeten worden. Het wordt dus kiezen en daar heb ik het vaak moeilijk mee. Ik heb tijdens het maken van enkele computerprogramma's gemerkt hoezeer je als specialist in een heel klein wereldje terecht kunt komen. Dat wil ik

niet meer! Het zal wel worden: veel reizen en veel lezen over waarheen ik reis. En dan weer veel muziek beluisteren van de streek waarnaar ik reis en over gelezen heb. De muziek van een volk laat zoveel diepte zien van de cultuur die helaas veelal voorbij is. Verder ben ik ervan overtuigd dat wanneer je ouder wordt het extra nodig is je eigen lijf goed te verzorgen. Ik houd van tennis, fietsen, schaatsen, zeilen en wandelen en mijn echtgenote Annelies probeert me al een tijdje in een fitnesscentrum te lokken. Tijd te kort dus!"